

Bej, som tidligere er anvist, men jeg vil dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at hvis det blot lykkes at komme gennem med det nu her foreliggende Lovforslag, saa har man dog i ethvert Tilfælde faaet fastslaaet det Princip, som ikke var til Stede tidligere, at Erhvervskommunen skal have noget af Skatten. Allerede det anser jeg for et overmaade stort Fremskridt. Saa vil jeg blot endnu gøre en Bemærkning til med Hensyn til det, at Næringskommunen ikke vil faa noget væsentligt ud deraf. Der vil jeg dog gøre opmærksom paa, at hvis man for Landkommunernes Vedkommende gaar ud fra, at Skatteprocenten paa Formue og Beslighed gennemgaaende er 2, vil det gaa lige op, naar de ved Mellemregningen faa blot 1 i Stedet for 2. Naar Skatteprocenten er den samme i begge Kommuner, gør det ingen Forskel. Lige over for Købstæderne er Forholdet anderledes, men som jeg tror, jeg allerede sagde i Formiddags, er Procenten der i Gennemsnit 5, under alle Omstændigheder er den da i Gennemsnit over 4 i Købstæderne uden for København, og lægges det til Grund for Mellemregningen, ville Næringskommunerne altid faa deres gode Indtægter. Det var kun disse, saa Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremsætte.

W. Dinesen: Jeg har ogsaa kun et Par Bemærkninger at gøre. Den ene er i Anledning af den Bemærkning, den ærede Indenrigsminister gjorde om, hvad jeg havde udtalt om en Højesteretsdom. Her maa der ligge en Misforstaaelse til Grund, og det er jo muligt, at jeg ikke har udtalt mig tilstrækkelig tydelig, thi den Forklaring, som den ærede Indenrigsminister gav, var netop den, jeg fremsatte, og hvis han ikke havde misforstaaet mig, vilde der jo altsaa ikke have været nogen Anledning for ham til at fremsætte den. Jeg troede for øvrigt ikke at kunne misforstaaes, efter som jeg oplæste en Del af Højesteretsdommen. Det forholder sig nemlig saaledes, at Domstolene kunne afgøre, hvorvidt Personer ere skattepligtige i den ene eller den anden Kommune, medens der i Dommen, hvoraf jeg skal tillade mig at oplæse det Par Linier igen, staar: Da den Fordeling af Citantens Skattepligt, som i Medfør af Loven af 6te Juli 1867 § 21 andet Punktum, sammenholdt med Lovens § 22, er foretagen af Indenrigsministeriet, ikke kan underkendes af Domstolene, maa det have sit Forbliveende o. s. v. Det er netop det, jeg gjorde opmærksom paa, at naar der var Strid mellem to Kommuner, som ikke høre til samme Amtsaadskreds, var det Indenrigs-

ministeren, som afgjorde Forholdet i Fordelingen af Statterne, og det var det, jeg mente var uheldigt. Forholdet er jo nu efter § 22 saaledes, at opstaaer der Spørgsmaal mellem to Kommuner om Fordelingen af en Persons Skattebidrag, afgøres det, naar begge høre til een Amtsaadskreds, af Amtsaadet, ellers af Indenrigsministeren. Her har netop været megen Tale om, at saadanne Stridigheder meget jævnlig opstaa mellem Landliggekommunerne og København, f. Eks. omtalte jeg den Kommune, hvori jeg bor, for hvis Vedkommende Spørgsmaalet afgøres af Indenrigsministeren. Det er det, jeg mener er meget uheldigt, thi, som jeg sagde, der er lagt en saa uhyre Mængde Hverv paa Indenrigsministeren, at det i Virkeligheden er umuligt, at disse Stridsspørgsmaal i de allerflest Tilfælde kunne afgøres af Indenrigsministeren. Det vilde være fuldstændig uoverkommeligt, hvis han skulde sætte sig ind i alle de Sager, der ad den Vej blive ham paalagte; de maa altsaa afgøres af andre end Indenrigsministeren, og hvem det er, ved jeg ikke. Derfor mente jeg, at en Overstattekommission vilde være at foretrække, selv om den blev sammensat paa den Maade, der her i dette Lovforslag er Tale om, hvilken Sammensætning jeg i øvrigt finder er uheldig. Naar der af forskellige Talere f. Eks. af det ærede Medlem for Præsto Amtss. 6te Valgkreds (Bojsen) har været talt om, at vi skulle beholde Amtsaadens Afgørelse, har jeg i og for sig ikke noget imod det, men man maa huske paa, at den kun finder Sted, naar der opstaaer Strid mellem to Kommuner inden for samme Amtsaadskreds. Det, jeg har anket over, er ikke saa meget over Udningskommissionerne som over den Maade, hvorpaa Skattefordelingsspørgsmaalene nu afgøres, idet de nu afgøres af Indenrigsministeren. Det forekommer mig, at dette er en meget uheldig Maade, og jeg mener derfor, at det vil være at foretrække at faa en Overstattekommission. Naar de ærede Medlemmer, der have talt om dette Spørgsmaal, have berørt dette Punkt, have de kun omtalt Amtsaadene, hvorimod det efter min Mening er meget vigtigere at omtale det Tilfælde, hvor der er en Strid mellem to Kommuner, som ikke høre til samme Amtsaadskreds, og hvor Striden derfor skal afgøres af Indenrigsministeren. Jeg har ikke hørt ærede Medlemmer udtale sig om, hvorvidt de finde, at den nuværende Ordning, hvorefter Spørgsmaalene skulle afgøres af den ærede Indenrigsminister, hvilket jeg finder er meget uheldigt, er heldig; de have væsentligst holdt sig til de Tilfælde,